

Arrest

nr. 291 454 van 4 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de L'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat V. HENRION en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Gambiaanse nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Mandinka etnie. U bent geboren op [...] 2000 in Farato. U verblijft enkele jaren bij uw grootouders in het dorp Sintet, waar u ook naar school gaat. U kan niet verder studeren omdat uw ouders uw onderwijs niet kunnen betalen. U zoekt geen werk. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen.

Uw vader is al voor uw geboorte militair in het Gambiaanse leger. In 2006 wordt uw oom W.C. opgepakt op verdenking van medewerking aan een poging tot staatsgreep. Uw oom wordt veroordeeld voor zijn medewerking aan deze staatsgreep. Uw vader wordt eveneens ondervraagd om na te gaan of hij betrokken is.

Ook in de jaren na de veroordeling van uw oom, wordt uw vader af en toe vastgehouden en ondervraagd over uw oom. Na deze detenties en ondervragingen, wordt uw vader opnieuw in het leger opgenomen. In de periode 2013-2014 wordt uw oom vrijgelaten. Hij verlaat Gambia en reist naar Senegal.

Rond 2015 wordt uw vader majoor binnen het Gambiaanse leger en werkt hij als bodyguard voor de echtgenote van voormalig Gambiaans president Jammeh. Wanneer Jammeh de presidentsverkiezingen verliest, verlaat hij samen met een aantal medewerkers Gambia. Uw vader reist met Jammeh mee naar Equatoriaal-Guinee. Na een week besluit uw vader terug te keren naar Gambia. Uw vader wordt in Senegal opgepakt, maar al snel weer vrijgelaten. Samen met drie andere militairen keert uw vader terug naar Gambia. Enkele maanden later, in 2017, verlaat uw vader het Gambiaanse leger omwille van medische redenen. In september 2020 overlijdt uw vader door een natuurlijke oorzaak. Hij was toen in Farato.

U verlaat Gambia in februari 2016. U reist via Senegal, Mauritanië, Mali, Algerije en Libië naar Italië, waar u in november 2016 aankomt. In Italië dient u een verzoek tot internationale bescherming in. Dit verzoek wordt afgewezen, maar u krijgt wel een tijdelijke verblijfsvergunning omwille van andere redenen. In mei 2019 reist u in het kader van een uitwisselingsprogramma naar België. Wanneer u dient terug te keren naar Italië, dient u op 29 juli 2019 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) een verzoek tot internationale bescherming in.

Na de regimewissel keert uw oom terug naar Gambia. Hij wordt opnieuw in het leger opgenomen en wordt zelfs gepromoveerd tot majoor. U verwijt uw oom de oorzaak te zijn van de problemen die uw vader met het voormalige regime ondervonden heeft.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een Gambiaans paspoort (uitgegeven op 11/06/2018), een Italiaanse verblijfsvergunning (uitgegeven op 23/08/2018), twee artikels die u zelf geschreven heeft in Italië, documenten van Erasmus+ i.v.m. een uitwisselingsprogramma + vluchtgegevens i.v.m. dit uitwisselingsprogramma, twee artikels over de arrestatie van uw vader in Gambia.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart in Italië een verzoek tot internationale bescherming te hebben ingediend (notities CGVS, p. 17-18) en dat u er een verblijfsvergunning van 2 jaar verkreeg. De door u neergelegde Italiaanse verblijfsvergunning, vermeldt echter niet dat deze toegekend werd omwille van een internationale bescherming, maar dat het een "casi speciali" (speciale situatie) betreft (beschikbaar in de groene map in uw administratieve dossier). Voor de DVZ verklaarde u dat de Italiaanse autoriteiten een negatieve beslissing namen aangaande uw verzoek om internationale bescherming (Verklaring DVZ, vraag 22), maar dat u een verblijfskaart kreeg omwille van medische problemen. Uit uw verklaringen blijkt dat de Italiaanse asielautoriteiten reeds een beslissing namen m.b.t. een nood aan internationale bescherming uwentwege. **Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Italië, ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees reeds op voorhand.**

Verder dient er te worden vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep).

Uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde redenen waarom u niet naar Gambia kan terugkeren louter van interpersoonlijke aard zijn, met name problemen met uw oom. Hoewel uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat uw oom W.C. in 2006 veroordeeld werd voor een poging tot staatsgreep (notities CGVS, p. 19) en uw vader in de daaropvolgende jaren af en toe vastgehouden en ondervraagd werd over uw oom, kon uw vader na deze detenties en ondervragingen echter steeds zijn werkzaamheden binnen het Gambiaanse leger opnieuw opnemen. Uit beschikbare informatie blijkt bovendien dat uw oom door een presidentiële amnestie vrijgelaten werd na 9 jaar gevangenschap (beschikbaar in uw administratieve dossier), wat u bevestigt door uw verklaring dat uw oom vrijgelaten werd (notities CGVS, p. 19). U verklaart verder dat u Gambia in (februari) 2016 verlaten heeft omdat u zich niet veilig voelde aangezien uw vader meermaals gearresteerd werd (notities CGVS, p. 19). Dienaangaande wordt opgemerkt dat de situatie in Gambia in februari 2016 heel verschillend was ten opzichte van de huidige situatie in Gambia. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat voormalig president Yahya Jammeh het land verlaten heeft en er nu actueel een ander regime aan de macht is in Gambia (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Verder blijkt uit beschikbare informatie ook dat uw oom in 2020 reeds officier was in het Gambiaanse leger (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Verder weet u niet of NIA (National Intelligence Agency) uw oom kwam zoeken sinds 2016 (notities CGVS, p. 20-21), maar wanneer doorgevraagd wordt naar de huidige situatie van uw oom, blijkt hij majoor in het Gambiaanse leger te zijn. Opgemerkt dat uw oom de vorige president heeft proberen omver te werpen en dat zijn situatie op dit moment wel ok is, antwoordt u bevestigend. Gevraagd waarom u dan niet meer naar Gambia kan terugkeren, verklaart u dat het voor u voelt alsof uw oom uw vader verraden heeft en dat u niets meer met uw oom van doen wilt hebben. Uit uw verklaringen blijkt verder dat er tussen uw familie en uw oom geen contact meer is en dat u alle nieuws over uw oom online moet opzoeken. U heeft evenmin enig idee wat er kan gebeuren indien u naar Gambia terugkeert (notities CGVS, p. 22). Aangaande uw contact met uw moeder en andere familieleden, blijkt niet dat zij omwille van uw oom, uw vader of uzelf enige problemen hebben of ondervraagd worden (notities CGVS, p. 10 + p. 14-16). Uw asielrelaas betreft problemen van interpersoonlijke aard die geen grond vinden in het vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren". Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u niet naar uw land van herkomst kan terugkeren omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de Vluchtelingenstatus.

Bovendien blijkt u zich ook elders in Gambia, buiten Farato, te kunnen vestigen (notities CGVS, p. 16), zonder dat u enige verklaringen aflegt omtrent redenen waarom u dat niet zou kunnen doen.

U verklaart eveneens dat uw vader bodyguard was van voormalig Gambiaans president Yahya Jammeh (notities CGVS, p. 12) en dat hij samen met hem naar Equatoriaal-Guinee ging, maar terugkeerde naar Gambia.

Hierbij wordt eerst opgemerkt dat u in feite geen persoonlijke vrees voor vervolging uit omwille van de banden tussen uw vader en het voormalige regime. Gevraagd naar alle redenen waarom u niet naar uw land kan terugkeren, legt u enkel verklaringen af aangaande uw oom die een staatsgreep probeerde te plegen, waarna uw vader af en toe werd gearresteerd en ondervraagd over uw oom (notities CGVS, p. 19-25). U verklaart immers dat u zich in Gambia niet veilig voelde omdat uw vader gearresteerd werd, om welke reden u uw land van herkomst verlaten heeft. **Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u zelf onderhevig was aan enige problemen (omwille van uw vader).** Gevraagd of er iets gebeurde nadat u wegging uit Gambia, denkt u dat er geheime agentschappen, zoals de NIA, uw oom kwamen zoeken. De interviewer tracht meer informatie te krijgen over uw oom, waarna blijkt dat uw oom niet meer gezocht wordt en dat zijn situatie nu ok is (zie supra).

Gevraagd waarom u dan niet meer naar Gambia kan terugkeren, blijkt u uw oom verantwoordelijk te houden van de problemen die uw vader had ten tijde van de voormalige president, maar uit u geen vrees voor vervolging (omwille van uw vader).

U legt een Gambiaans paspoort (dd. 11/06/2018) neer.

U durfde dit zelf niet aan te vragen via de ambassade in Italië, omdat uw familie problemen heeft met de autoriteiten (notities CGVS, p. 4-5), om welke reden u uw oom I. in Gambia vroeg dit te regelen. U verklaart

dat uw oom met iemand van immigratie gesproken heeft om uw paspoort te regelen. Gevraagd wat uw oom zei over hoe hij uw paspoort verkreeg, verklaart u dat hij met hem sprak en zei dat u een paspoort nodig had en hij gaf uw details. Gevraagd of uw oom daar nog iets anders over zei, antwoordt u ontkennend. **Gelet op het contact van uw oom met de Gambiaanse autoriteiten omwille van uw persoon, wordt u niet vervolgd door deze autoriteiten.**

Aangaande uw contact met uw moeder en andere familieleden, blijkt ook niet dat zij omwille van uw vader enige problemen hebben of ondervraagd worden (notities CGVS, p 10 + p. 14-16).

De door u neergelegde nieuwsartikels over uw vader wijzigen het voorgaande niet.

Gelet op deze vaststellingen, wordt u niet vervolgd omwille van uw vader die werkte voor voormalig president Yahya Jammeh.

De door u neergelegde Italiaanse verblijfskaart, de door u geschreven artikels, documenten van Erasmus+ i.v.m. een uitwisselingsprogramma en reisprogramma m.b.t. dit uitwisselingsprogramma kan het voorgaande niet wijzigen.

Uw paspoort en de nieuwsartikels omtrent uw vader werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 03/11/2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van volgende bepalingen:

- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;
- van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen."

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"B. TOEPASSING IN CASU

1) Antwoord op de motivering van de bestreden beslissingen omtrent de asielaanvraag van de eiser

In casu hechtte de verwerende partij, verkeerdelijk, geen geloof aan de verklaringen van de verzoeker betreffende de problemen die hij in Gambia kende.

a) Wat betreft het VIB in Italië

De verwerende partij stelt **vooreerst** dat de verzoeker ook in Italië geen beschermingsstatuut toegekend kreeg, hetgeen de ernst van zijn vrees al op voorhand ondermijnt.

Deze redenering is echter gebrekkig. Immers is de verzoeker niet op de hoogte van de reden waarom zijn VIB in Italië werd afgewezen. Hij wenst erop te wijzen dat juridische hulpverlening op een andere manier gebeurt dan in België. De juristen en advocaten werken met een systeem van permanenties. Wie een beslissing krijgt, kan met dit document naar de juridische permanentie voor meer uitleg. Het is niet zo dat er één bepaalde casewerker werd toegewezen aan iedere persoon. Er was dus geen jurist of advocaat die het dossier van de verzoeker van A tot Z opvolgde. Hij ontving zijn negatieve beslissing en de verblijfsvergunning op hetzelfde moment, waardoor de negatieve beslissing niet werd toegelicht en er geen beroep tegen ingediend werd.

Daar komt nog bij dat de verzoeker in Italië aankwam als niet-begeleid minderjarige. Hij was op dat moment niet op de hoogte van al hetgeen er gebeurd was tussen zijn vader en zijn oom, noch van de politieke situatie in Gambia.

Het is onzorgvuldig te stellen dat het negatieve antwoord op zijn VIB in Italië de ernst van zijn problemen zou ondermijnen zonder de redenen voor deze beslissing te kennen.

b) Wat betreft het verband met één van de redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie van Genève De problemen van de verzoeker zijn allerm minst louter van interpersoonlijke aard. De verzoeker vreest zijn oom, die een belangrijke positie in het Gambiaanse leger bekleedt, en de invloed en macht die hij heeft. Verzoekers vader en oom bevonden zich op een gegeven moment in posities regelrecht tegenover elkaar: zijn oom als één van de spilfiguren van de poging tot militaire staatsgreep en zijn vader als bodyguard van voormalig president Yahya Jammeh. Dit zorgde voor conflict en wantrouwen tussen beide mannen en hun gezinnen. De familie van de verzoeker heeft tot op heden geen contact met de familie van verzoekers oom W.C..

De verzoeker wenst er bovendien op te wijzen dat hij nog steeds niet alle details van het conflict tussen zijn vader en zijn oom kent. Hij verliet Gambia toen hij amper 15 jaar oud was. Hij woonde, gelet op de gevaarlijke aard van de job van zijn vader, voornamelijk bij zijn grootouders.

Begin 2016 werd hem verteld dat hij niet langer veilig was in Gambia en dat hij het land diende te verlaten. De verzoeker was op dat moment amper 15 jaar oud. Hetgeen de verzoeker intussen weet over de problemen van zijn vader, zijn oom en tussen deze twee laatsten, weet de verzoeker van persberichten en via zijn moeder. Zijn moeder waarschuwt hem tot op heden voor zijn oom. De verzoeker is de oudste zoon van zijn vader, en daarom riskeert hij het doelwit te worden van pogingen tot wraak van zijn oom. Verzoekers broer en zus zijn nog veel jonger, en daarom voorlopig nog veilig. Zijn zus is ongeveer 16 jaar, en zijn broer is ongeveer 11-12 jaar oud.

De verzoeker vreest daarenboven ook problemen te zullen ondervinden wegens de functie die zijn vader had als bodyguard van voormalig Gambiaans president Yahya Jammeh. Deze voormalig president is een felomstreden figuur, tot op heden: [...]

De verzoeker vreest gevisieerd te worden omwille van de rol die zijn vader speelde tijdens het regime van de vorige president. Zijn aanwezigheid in het land zal niet ongemerkt blijven, aangezien zijn eigen oom een belangrijke positie bekleedt binnen het leger. O.a. militairen blijken overigens nog steeds weg te komen met verschillende misdaden: [...]

De verzoeker vreest wegens de functie die zijn vader bekleedde niet alleen gevisieerd te worden door zijn oom en zijn entourage, maar ook de lokale bevolking. Immers heeft de bevolking er geen vertrouwen in dat het huidige regime de voormalig president en zijn medewerkers effectief zal berechten en bestraffen: [...]

c) Wat betreft de mogelijkheid van een intern beschermingsalternatief

De verzoeker is van mening dat een intern beschermingsalternatief in Gambia op dit moment niet mogelijk is. Immers is de veiligheidssituatie in het land op dit moment zeer volatiel. Op 22 december 2022, amper één maand geleden, werd een militaire coup verhinderd: [...]

Er wordt verwacht dat de situatie niet meteen zal kalmeren, in tegendeel: [...]

De geplande militaire coup zou voortgekomen zijn uit de verhoogde onveiligheid en criminaliteit in het land, evenals de aanwezigheid van de ECOMIG: [...]

Het ECOMIG-mandaat werd echter verlengd voor nog een jaar: [...]

d) Wat betreft de situatie voor terugkeerders in Gambia

Een bijkomend probleem is de situatie voor Gambianen die terugkeren na een jarenlang verblijf in het buitenland, met name in Libië of Europa. Terugkeerders blijken immers volledig aan hun lot overgelaten te worden: [...]

2) Antwoord op de motivering van de bestreden beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus

Artikel 48/4 van de VW bepaalt dat: [...]

Naast de vluchtelingenstatus, kan in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden. Overeenkomstig artikel 48/4 Vw. en artikel 15, C) Kwalificatierichtlijn wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan de vreemdeling die een reëel risico op ernstige schade zou lopen en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

De verzoeker verwijst naar analyse gedaan onder het punt 1), c) van dit beroep om aan te tonen dat er in Gambia op dit moment sprake is van willekeurig geweld in de zin van het artikel 48/4, §2, c) Vw.

Als de vluchtelingstatus niet toekend zou worden aan de verzoeker, moet er vastgesteld worden dat de verzoekende partij aan de voorwaarden van het artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980 voldoet. De subsidiaire beschermingsstatus moet bij gevolg toegekend worden."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De verwijzing naar wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster voert in het verzoekschrift de schending aan van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, maar licht niet toe op welke wijze de bestreden beslissing door voormelde bepaling geschonden wordt.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker in Italië reeds een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, maar dat hem geen internationale bescherming werd toegekend (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17-18). Verzoeker kreeg er echter wel een verblijfsvergunning van 2 jaar ("*Italiaanse verblijfsvergunning*", administratief dossier). De vaststelling dat verzoeker in Italië geen internationale bescherming werd toegekend, betreft reeds een negatieve indicatie voor wat betreft de gegrondheid van verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging.

In de mate dat verzoeker in het verzoekschrift de procedure in Italië hekelt en stelt dat hij niet op de hoogte is van de reden waarom zijn verzoek in Italië werd afgewezen, dient opgemerkt dat verzoeker onderhavig beroep niet kan aanwenden om de procedure en negatieve beslissing in Italië te betwisten. De loutere stelling dat hij zijn negatieve beslissing en verblijfsvergunning tegelijkertijd kreeg, biedt geen verklaring voor verzoekers onwetendheid met betrekking tot de reden voor de afwijzing van zijn verzoek. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij zijn asielprocedure op diligente wijze opvolgt.

Waar verzoeker in het verzoekschrift daarnaast betoogt dat hij in Italië aankwam als niet-begeleide minderjarige vreemdeling en dat hij op dat moment niet op de hoogte was van hetgeen er gebeurd was tussen zijn vader en oom, noch van de politieke situatie in Gambia, kan dit niet worden aangenomen ter verschoning. Immers valt niet in te zien dat verzoeker, zelfs op minderjarige leeftijd, zijn land van herkomst zou zijn ontvlucht zonder op de hoogte te zijn van de reden hiervoor. Bovendien licht verzoeker niet toe welke elementen hij in Italië niet zou hebben aangebracht.

5. Verzoeker stelt in het verzoekschrift zijn oom te vrezen, die een belangrijke positie in het Gambiaanse leger bekleedt. Hij legt uit dat zijn vader en oom zich op een gegeven moment in posities lijnrecht tegenover elkaar bevonden: zijn oom als één van de spilfiguren van de poging tot militaire staatsgreep en zijn vader als bodyguard van voormalig president Jammeh.

Te dezen kan nuttig verwezen worden naar de terechte en pertinente motieven van verweerder in de bestreden beslissing aangaande verzoekers voorgehouden vrees voor zijn oom:

“Verder dient er te worden vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt dat de door u aangehaalde redenen waarom u niet naar Gambia kan terugkeren louter van interpersoonlijke aard zijn, met name problemen met uw oom. Hoewel uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat uw oom W.C. in 2006 veroordeeld werd voor een poging tot staatsgreep (notities CGVS, p. 19) en uw vader in de daaropvolgende jaren af en toe vastgehouden en ondervraagd werd over uw oom, kon uw vader na deze detenties en ondervragingen echter steeds zijn werkzaamheden binnen het Gambiaanse leger opnieuw opnemen. Uit beschikbare informatie blijkt bovendien dat uw oom door een presidentiële amnestie vrijgelaten werd na 9 jaar gevangenschap (beschikbaar in uw administratieve dossier), wat u bevestigt door uw verklaring dat uw oom vrijgelaten werd (notities CGVS, p. 19). U verklaart verder dat u Gambia in (februari) 2016 verlaten heeft omdat u zich niet veilig voelde aangezien uw vader meermaals gearresteerd werd (notities CGVS, p. 19). Dienaangaande wordt opgemerkt dat de situatie in Gambia in februari 2016 heel verschillend was ten opzichte van de huidige situatie in Gambia. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat voormalig president Yahya Jammeh het land verlaten heeft en er nu actueel een ander regime aan de macht is in Gambia (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Verder blijkt uit beschikbare informatie ook dat uw oom in 2020 reeds officier was in het Gambiaanse leger (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Verder weet u niet of NIA (National Intelligence Agency) uw oom kwam zoeken sinds 2016 (notities CGVS, p. 20-21), maar wanneer doorgevraagd wordt naar de huidige situatie van uw oom, blijkt hij majoor in het Gambiaanse leger te zijn. Opgemerkt dat uw oom de vorige president heeft proberen omver te werpen en dat zijn situatie op dit moment wel ok is, antwoordt u bevestigend. Gevraagd waarom u dan niet meer naar Gambia kan terugkeren, verklaart u dat het voor u voelt alsof uw oom uw vader verraden heeft en dat u niets meer met uw oom van doen wilt hebben. Uit uw verklaringen blijkt verder dat er tussen uw familie en uw oom geen contact meer is en dat u alle nieuws over uw oom online moet opzoeken. U heeft evenmin enig idee wat er kan gebeuren indien u naar Gambia terugkeert (notities CGVS, p. 22). Aangaande uw contact met uw moeder en andere familieleden, blijkt niet dat zij omwille van uw oom, uw vader of uzelf enige problemen hebben of ondervraagd worden (notities CGVS, p. 10 + p. 14-16). Uw asielrelaas betreft problemen van interpersoonlijke aard die geen grond vinden in het vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren”. Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u niet naar uw land van herkomst kan terugkeren omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de Vluchtelingenstatus.”.

Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen valabele argumenten aan die de voormelde terechte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, kunnen weerleggen.

Verzoeker wijst erop dat zijn oom een belangrijke positie in het Gambiaanse leger bekleedt en dat hij in conflict was met zijn vader. Verzoeker toont niet echter niet aan dat hij door zijn oom zou worden gevisieerd om redenen die verband houden met het Vluchtelingenverdrag, te weten ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep.

Nog daargelaten dat verzoekers aangehaalde problemen met zijn oom geen verband houden met één van de criteria in het Vluchtelingenverdrag, dient vastgesteld dat verzoeker zijn vrees voor zijn oom in

geval van terugkeer niet weet te concretiseren. Verzoeker stelt louter dat zijn familie geen contact meer heeft met zijn oom, dat hij geen idee heeft wat er zal gebeuren bij terugkeer naar Gambia en dat zijn moeder en andere familieleden geen problemen hebben gekend omwille van zijn oom, vader of verzoeker zelf (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10, p. 14-16, p. 22).

Verzoeker kan zijn onwetendheid met betrekking tot zijn eigen voorgehouden problemen met zijn oom en vrees niet toedekken door te verwijzen naar zijn jonge leeftijd ten tijde van zijn vertrek uit Gambia. Verzoeker is op heden 23 jaar oud. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de oorzaak en evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker, die inmiddels meerderjarig is, op heden de details van het conflict tussen zijn vader en oom niet kent, terwijl dit aan de basis van zijn eigen voorgehouden vrees voor zijn oom zou liggen, getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging ten aanzien van zijn oom.

6. Verzoeker stelt in het verzoekschrift verder dat hij in geval van terugkeer naar Gambia vreest te worden geïdoleerd omwille van de rol die zijn vader speelde tijdens het regime van de vorige president Jammeh.

Vooreerst dient opgemerkt dat verzoeker nooit eerder een persoonlijke vrees voor vervolging heeft geuit omwille van zijn vaders werk als bodyguard voor het vorige regime. De vaststelling dat verzoeker dit voor het eerst in het verzoekschrift opwerpt, tast reeds de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van zijn voorgehouden vrees aan.

Daar waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar passages uit algemene landeninformatie, wordt hierin nergens vermeld dat familieleden van personen die banden hadden met het voormalige regime van Jammeh zouden worden geïdoleerd in Gambia. Verzoeker toont evenmin *in concreto* aan dat hij in geval van terugkeer zou worden bedreigd of vervolgd omwille van de banden van zijn vader met het voormalig regime.

Te dezen kan nuttig worden verwezen naar de vaststellingen van verweerder dienaangaande:

“Hierbij wordt eerst opgemerkt dat u in feite geen persoonlijke vrees voor vervolging uit omwille van de banden tussen uw vader en het voormalige regime. Gevraagd naar alle redenen waarom u niet naar uw land kan terugkeren, legt u enkel verklaringen af aangaande uw oom die een staatsgreep probeerde te plegen, waarna uw vader af en toe werd gearresteerd en ondervraagd over uw oom (notities CGVS, p. 19-25). U verklaart immers dat u zich in Gambia niet veilig voelde omdat uw vader gearresteerd werd, om welke reden u uw land van herkomst verlaten heeft. Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u zelf onderhevig was aan enige problemen (omwille van uw vader). Gevraagd of er iets gebeurde nadat u wegging uit Gambia, denkt u dat er geheime agentschappen, zoals de NIA, uw oom kwamen zoeken. De interviewer tracht meer informatie te krijgen over uw oom, waarna blijkt dat uw oom niet meer gezocht wordt en dat zijn situatie nu ok is (zie supra).”

7. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in geval van terugkeer naar Gambia. Bijgevolg is de uiteenzetting in het verzoekschrift inzake het volgens verzoeker onmogelijke intern beschermingsalternatief niet dienstig.

8. Wat betreft verzoekers verwijzingen naar algemene informatie inzake de situatie van terugkeerders, kan hieruit geenszins blijken dat elke Gambiaan die terugkeert uit het buitenland een nood heeft aan internationale bescherming. Bijgevolg kan deze informatie, die geen betrekking heeft op verzoekers persoon, op zich niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst dreigt te worden geïdoleerd of vervolgd. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die erop wijzen dat hij bij terugkeer zou worden geïdoleerd.

9. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

10. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

11. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst verzoeker naar algemene informatie inzake de mislukte militaire coup in 2022 en de verhoogde onveiligheid en criminaliteit in het land. Het geweld waarvan sprake in de door verzoeker geciteerde passages betreft echter geenszins willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Uit de door verzoeker aangebrachte informatie kan aldus geenszins blijken dat er actueel voor burgers in Gambia een reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS